



"Honey Honey" vill inte bara berätta om bina och hur viktiga de är för oss alla på jorden, de får också ge exempel på vad samarbete och gemenskap betyder.

DANIEL ANDERSSON

RECENSION

Oj, vad det surrar och svärmar hos Regionteater väst i Borås! Så är det också binas väl och ve som gestaltas i den nya dansföreställningen "Honey Honey". För regin står Charlotte Engelkes, en av den svenska scenkonstens friaste och mest genreöverskridande aktörer, med dans, koreografi och performance som utgångspunkt. Nu har hon överlåtit koreografin till kollegan och samarbetspartnern Sofia Södergård och står själv för helheten i den väl sammansatta föreställningen.

Karl Svenssons scenografi är turnévänligt smart; tre skärmar i fonden och en enkel låda som med rikliga rökpuffar blir en bikupa. Desto mer utstofferade är Anna Ardelius kostymer och masker.

Mellanstadiepublikens – och min – nyfikenhet väcks genast när fyra biodlare i vit skyddsutrustning tar plats på scen. Som rymdfarare rör de sig med långsamma moon steps mot lådan/kupan. I listigt spel, som ett trolleri, dyker så en av dem, Nawar Hermez, upp ur lådan. Nu ett bi i svarta puffbyxor med antytt mönster hämtat från bikupans honungsramar. Lika smidig förvandlas de övriga biodlarna till bin som snart flyger fritt över scenen.

Dansare och text är inte alltid en lyckad kombination, men här har Charlotte Engelkes och ensemblen lyckats skapa en form som fungerar fint. Orden ligger lika naturliga som koreografin hos dansarna, kanske för att de själva varit med och skapat dialogen.

"Honey Honey" vill inte bara berätta om bina och hur viktiga de är för oss alla på jorden. De får också ge exempel på vad samarbete och gemenskap betyder. Här ser vi hur larverna utvecklas och får höra i vilka grupperingar bina arbetar. Det låter kanske pråkigt, men föreställningen är en munter fröjd som både lär och roar.

Willy Bopps musik ger ett genomgående och eggande surr, men växer ut i hela, varierade stycken. Trots texten är det dansen som leder. Koreografin använder många stilar och uttryck, från streetdans, som tydlig bas, spänner den till klassisk balett.

Allra häftigast blir det i ett bee-battle som ska avgöra vem som är den egentliga drottningen. De fyra dansarna, Rasmus Skaremark Solberg, Helena Lundqvist, Nawar Hermez och Cassandra Arnmark är skickligt följsamma i alla stilbyten och har en finfin publikkontakt.

I en scen går Engelkes ambitioner onödigt långt. Medan Helena Lundqvist läser en saga om bin projiceras rörliga bilder, först i den jättelika boken och sedan mot fonden, samtidigt som

Rasmus Skaremark Solberg och Cassandra Arnmark fullföljer en fin och fantasifull duett. Vart ska åskådarna vända blicken? Jag tippar att dansen vinner.

Häftigt bee-battle avgör drottningkampen

Lis Hellström Sveningson

DANS

Regi: Charlotte Engelkes

Koreografi: Sofia Södergård

Text: Charlotte Engelkes och ensemble

Kostym och mask: Anna Ardelius

Scenografi och Ljus: Karl Svensson

Kompositör: Willy Bopp

Dansare: Rasmus Skaremark Solberg, Helena Lundqvist, Nawar Hermez, Cassandra Arnmark

Speltid: 40 minuter, spelas under våren på Regionteater väst och turné